

§ 10.

Et i Medfør af § 8 ikraftsat Patent kan ikke gøres gældende overfor den, der i Tidsrummet mellem Patentets Udlob og dets fornyede Ikrafttræden har taget Opfindelsen i Brug eller har truffet væsentlige Foranstaltninger hertil.

§ 11.

Afslaar Patentkommissionen at imødekomme en Ansøgning om at forlænge Løbetiden for et ikraftværende Patent eller om at sætte et udlobet Patent i Kraft paany, kan Kommissionens Afgørelser inden 1 Maaned derefter indbringes for Handelsministeren. Handelsministerens Afgørelse er endelig.

§ 12.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 16. September 1947.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

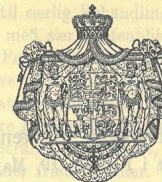
Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, den 15. September 1947.

Axel Kristensen.

Axel Roelsen.
fg.

Lovtidenden A. 1947. — Nr. 44.

Udgivet 25. Sept. 1947.



Nr. 363—369.

10. Maj. — 1061 — Nr. 363.

Anordning angaaende Fuldbydelse af Fængselsstraf for Personer, dømt efter Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed.

(Kundgjort i Radioen 19. Maj 1947).

Vi **Frederik den Niende**, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Gøre vitterligt: I Medfør af § 3, Stk. 4, i Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 356 af 29. Juni 1946, fastsættes herved følgende Regler angaaende Fuldbydelse af Fængselsstraf i Statsfængsel:

§ 1.

Fængselsstraf idømt i Henhold til Lov Nr. 259 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed fuldbyrdes efter de i kongelig Anordning af 10. Maj 1947 angaaende Fuldbydelse af Fængselsstraf i Statsfængsel fastsatte Regler med den i § 2 nævnte Undtagelse.

Straffen kan afsones i særlige Fængsler eller Fængselsafdelinger, der benævnes Straffelejre.

§ 2.

I Stedet for § 38, Stk. 1, i Anordning af 10. Maj 1947 angaaende Fuldbydelse af Fængselsstraf i Statsfængsel gælder følgende Bestemmelse:

Naar to Trediedele af Straffetiden, dog mindst eet Aar, er udstaaet, afgør Justitsministeren efter Indstilling af Anstaltens Styrelse, om Fangen skal løslades paa Prøve.

§ 3.

Denne Anordning træder i Kraft den 1. Juni 1947, dog at Anordningens Regler i en Overgangstid af 3 Maaneder kan tillempes i det Omfang, som Overgangen fra de hidtil gældende Regler gør det ønskeligt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. Maj 1947.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.
(L. S.)

A. L. H. Elmquist.

Anordning angaaende Fuldbyrkelse af Fængselsstraf i Statsfængsel.

(Kundgjort i Radioen 19. Maj 1947).

Vi Frederik den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,
Gøre vitterligt: I Medfør af §§ 34, 35, 47 og 49 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 fastsættes herved følgende Regler angaaende Fuldbyrkelse af Fængselsstraf i Statsfængsel:

I. Indledende Bestemmelser.

§ 1.

Fængsel udstaas, naar Afsoningstiden er 5 Maaneder eller derover, i Statsfængsel, herunder særlige Fængselsafdelinger. Særlige Fængselsafdelinger kan indrettes uden de ved Statsfængsler sædvanligt benyttede sikringsmæssige Foranstaltninger og herved fremtræde som helt eller delvis aabne Anstalter. Naar Omstændighederne taler derfor, kan Direktøren for Fængselsvæsenet bestemme, at kortere Fængselsstraffe ligeledes kan udstaas i Statsfængsel, herunder særlige Fængselsafdelinger.

Ved Afsoningstid forstaas den idømte Straffetid med eventuel Afkortning for udstaaet Varetægtsfængsel i Medfør af Straffelovens § 86 og den i Medfør af § 997, 4. Stykke, i Lov om Rettens Pleje udfærdigede kongelige Anordning om Beregning af Afsoningstiden for Personer, der er idømt Frihedsstraf, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, og som har været underkastet Varetægtsfængsel efter Dommens Afsigelse.

Naar den Dømfældte skal afsone flere Fængselsstraffe i Forbindelse med hinanden, og enten en af Straffene skal udstaas i Statsfængsel, eller den samlede Afsoningstid udgør 5 Maaneder eller derover, finder Udstaaelsen ligeledes Sted i Statsfængsel.

Saaframt en Dømfældt, som hensidder til Afsoning af en Fængselsstraf i Arresthus, anses med Tillægsstraf, og den samlede Afsoningstid af Straffene udgør 5 Maaneder eller derover, overføres han til fortsat Afsoning i Statsfængsel, medmindre den tilbagestaaende Del af den oprindelige Straf i Forbindelse med Tillægsstraffen ikke udgør 3 Maaneder.

Naar Fængselsstraf skal udstaas i Statsfængsel, kan Afsoningen, indtil Aflevering til vedkommende Statsfængsel kan finde Sted, dog paabegyndes i Arresthus, hvor Afsoningen foregaar efter de for Fuldbyrkelse af Fængselsstraf i Arresthus fastsatte Regler.

Ved Genindsættelse i Medfør af Straffelovens § 39 efter Løsladelse paa Prøve fra Fængselsstraf eller efter Overtrædelse af Vilkaar for betinget Benaadning fra Statsfængsel finder Afsoning Sted i Statsfængsel uden Hensyn til Længden af den tilbagestaaende Straffetid.

Forvandlingsstraf, der træder i Stedet for Bøde, udstaas, naar Forvandlingsstraffen er Fængsel, efter de samme Regler, som er foreskrevet med Hensyn til Udstaaelse af Fængselsstraf.

§ 2.

Ved Fangernes Fordeling mellem de forskellige Anstalter tages Hensyn til Alder, kriminel Fortid og Forbrydelsens Art samt Egnethed for Beskæftigelse, Uddannelse og Anbringelse under friere Former. Fanger, der paa Grund af sjælelige eller legemlige Mangler

eller af andre Grunde trænger til særlig Behandling, bør anbringes under Hensyn hertil. De enkelte Anstalter indrettes med særlig Henblik herpaa.

Anbringelse i en særlig Fængselsafdeling forudsætter i Almindelighed, at den paagældende ikke tidligere eller i hvert Fald kun enkelte Gange har afsonet Straf af Fængsel i 5 Maaneder eller derover, samt at den idømte Strafs Størrelse eller Fangens Forhold iøvrigt ikke gør Anbringelse under friere Former betænkelig. Endvidere kan Anbringelse i Fængselsafdeling ske, naar en Del af Straffen er udstaaet, og det derigenom har vist sig, at Fanger er egnet til Anbringelse under friere Former.

De nærmere Regler for Fangernes Fordeling fastsættes af Justitsministeriet.

§ 3.

Paabegyndelse af Strafafsoning kræver fornøden Fuldbyrkelsesordre fra Anklagemyndigheden. Justitsministeriet bestemmer, hvilke Dokumenter der skal medfølge ved en Dømfældts Aflevering til Statsfængsel.

Fuldbyrkelsen kan ikke paabegyndes, naar en Dømfældt bliver afsindig eller overfalder af en heftig Sygdom.

Er en Dømfældts Helbredstilstand iøvrigt paa det Tidspunkt, da han skal afleveres til Statsfængsel, af en saadan Beskaffenhed, at den nødvendiggør hans Behandling paa Hospital, kan han i Almindelighed ikke afleveres, saa længe denne Tilstand varer. Saaframt særlige Omstændigheder maatte gøre Udsættelse af Afleveringen betænkelig, forelægges Sagen for Direktøren for Fængselsvæsenet.

Dømfældte, som er lidende af Tuberkulose, kan dog uanset Bestemmelsen i forrige Stykke afleveres til et under Fængselsvæsenet hørende Tuberkulosesygehus eller Afdeling for tuberkulose efter nærmere af Direktøren for Fængselsvæsenet fastsatte Regler.

Naar den Ret, som har afsagt Dommen, finder Grund til at indstille den Dømfældte til fuldstændig Benaadning eller til at benaades mod at lide Straf af en mildere Art, udsættes Straffens Fuldbyrkelse. Det samme gælder, naar Ansøgning herom indgives af den Dømfældte, for saa vidt ikke allerede tidligere en Ansøgning er afslaaet. Hvorvidt en alt begyndt Fuldbyrkelse af Straffen skal standses paa Grund af Ansøgning om Benaadning, afgøres af Justitsministeren.

§ 4.

Den Tid, i hvilken en Fange indlægges paa Sygehus, medregnes til Straffetiden, medmindre Indlæggelsen skyldes hans eget Forhold under Strafadstaaelsen, i hvilket Tilfælde Sagen forelægges for Direktøren for Fængselsvæsenet.

Til Straffetiden medregnes ikke den Tid, i hvilken en Fange hensættes i Straffecelle, eller den Tid, der forløber, inden en undvegen Fange genindsættes.

Naar en Fange udleveres til Politiet til Afhøring eller for at fremstilles i Retten, medregnes det Tidsrum, i hvilket han saaledes har været fraværende fra Fængslet, i Straffetiden, saaframt han er afhørt eller fremstillet som Vidne. Er han afhørt eller fremstillet som sigtet, medregnes det nævnte Tidsrum ikke i Straffetiden, medmindre andet i det enkelte Tilfælde bestemmes af Direktøren for Fængselsvæsenet.

Midlertidig Afbrydelse af Strafafsoningen kan iøvrigt kun ske med Justitsministeriets Tilladelse, dog bortset fra de Tilfælde, hvor Retten i Medfør af Retsplejelovens §§ 986 og 998 beslutter det.

§ 5.

Ved Straffetidens Beregning iagttages, at der ved en Dag forstaas et Døgn eller 24 Timer og ved en Maaned en Kalendermaaned.

Naar flere i samme Anstalt hensiddende Fanger skal løslades samtidig, eller naar

Trafikforholdene eller andre ganske særlige Forhold gør det paakrævet, er vedkommende Leder bemyndiget til at iværksætte Løsladelsen indtil tre Dage før Straffetidens Udløb.

Anstaltens Leder er endvidere bemyndiget til at løslade Fanger, hvis Løsladelsesdato falder paa en Son- eller Helligdag, paa den nærmest foregaaende Hverdag.

Om Tidspunktet for den endelige Løsladelse og det Tidspunkt, til hvilket Fangen i Medfør af Straffelovens § 38 vil kunne opnaa Løsladelse paa Prøve, gives der snaarest muligt Fangen fornøden Meddelelse.

Dersom Fangen rejser Indsigelse mod Straffetidens Beregning, gøres han bekendt med den i Retsplejelovens § 998 hjemlede Adgang til at indbringe Spørgsmaalet for den Ret, der har afsagt Dom i første Instans.

§ 6.

Det umiddelbare Tilsyn med kvindelige Fanger skal føres af kvindeligt Personale. I Enkeltoeller, hvor Kvindefanger hensidder, maa — bortset fra Direktøren for Fængselsvæsenet eller dennes Stedfortræder samt Anstaltens Leder, Præst eller Læge — ingen mandlig Tjenestemand eller Funktionær indfinde sig uden i Nødsfald, medmindre det sker i Nærværelse af en af det kvindelige Personale.

Personlig Ransagning af kvindelige Fanger skal foretages af en Kvinde og ikke i Overværelse af Mænd, men saavidt muligt i Overværelse af en anden Kvinde.

Visitation af Celler eller andre Fangerum, hvori hensidder kvindelige Fanger, udføres ligeledes af kvindeligt Personale.

§ 7.

Det er kvindelige Fanger tilladt at have deres spæde Børn hos sig indtil Barnets fyldte første Aar, naar Barnet ved Afsoningens Paabegyndelse havde Ophold hos Moderen, eller det er født efter Afsoningens Paabegyndelse. Tilladelsen kan dog gøres afhængig af, at Moderen samtykker i, at Underholdsbidrag anvendes til Dækning af Udgiften ved Barnets Ophold i Fængslet.

Under særlige Forhold kan Direktøren for Fængselsvæsenet tillade, at Barnet forbliver hos Moderen udover det fyldte første Aar.

§ 8.

Under Forsæde af Anstaltens Leder afholdes mindst een Gang om Maanedn Funktionærmøde. I Moderne deltager vedkommende Vicefængselsinspektør, Fængselsfuldmægtig, Fængslets Præster og Lærere, Forsorgssekretærer, Fængselsforvalter, Fængselsbogholder og Overvagtimester samt saavidt muligt Fængselslægen. Anstaltens Leder tilkaldes endvidere, naar det skønnes af Betydning, andre Funktionærer til Deltagelse i Moderne, særlig saadanne, der har det daglige Tilsyn med Fangerne. Til Mødet skal foreligge en skriftlig Udtalelse om Fangens Forhold fra den eller de Funktionærer, der har det daglige Tilsyn med Fangen og dennes Beskæftigelse.

Paa Moderne drøftes de enkelte Fangers Forhold, herunder Fangernes Opførsel og Flid ved Arbejde og Undervisning. Der gives paa dette Grundlag en almindelig Udtalelse om Fangen, i det første Aar af Afsoningstiden mindst hver tredje Maaned og senere mindst hver sjette Maaned, ved Overførelse til anden Anstalt, og iøvrigt naar vedkommende Anstalts Leder finder det hensigtsmæssigt. Tillige gives der ved Løsladelsen en samlet og saavidt muligt motiveret Udtalelse om Fangen og hans forventede Muligheder for fremtidig Tilpasning i Samfundet.

Endvidere drøftes Spørgsmaal om Fangernes Overgang til det almindelige Stadium og Slutningsstadiet og om deres Overførelse til friere Fængselsafdelinger, om Løsladelse paa

Prøve og om de Foranstaltninger, der bør træffes i Anledning af forestaaende Løsladelser. Endelig kan ethvert Spørgsmaal vedrørende Fangernes Behandling, deres Beskæftigelse, disciplinære Forhold, Undervisning eller Sjeleforsorg samt Forsorgsforanstaltninger gøres til Genstand for Forhandling.

Over Forhandlingerne ved Mødet føres en Protokol, og ethvert Medlem er berettiget til at fordr sin afvigende Mening angaaende en Sag, der har været behandlet, tilført Protokollen. Denne bliver at forelægge Direktøren for Fængselsvæsenet, naar denne tilser Fængslet.

§ 9.

Anstaltens Leder drager Omsorg for, at der foretages Optegnelser over alt, hvad der vedrører Fangerne, saaledes at man steds har et fuldstændigt Billede af de enkelte Fangers Forhold saavel inden Indsættelsen i Anstalten som under Opholdet i denne, alt i Overensstemmelse med nærmere herom af Direktøren for Fængselsvæsenet fastsatte Regler.

II. Almindelige Regler om Straffens Fuldbyrkelse.

§ 10.

Fangerne skal behandles med Fasthed og Alvor og saaledes, at man søger at fremme deres Mulighed for Tilpasning i Samfundet.

§ 11.

Straf, der udstaas i Statsfængsel, fuldbyrdes i Almindelighed i Fællesskab. Dog kan Straffen, naar særlige Omstændigheder taler derfor, fuldbyrdes i Enrum.

Ved Afgørelsen tages der Hensyn — foruden til sikkerhedsmæssige Forhold — til vedkommende Fanges legemlige eller aandelige Sundhed, hans formaalstjenlige Sysselsættelse, herunder Mulighed for hans Beskæftigelse i et Fag, hvori han er oplært, eller hvori Oplæring maa anses for ønskelig. Der tages endvidere Hensyn til Ønskeligheden af at udelukke ham fra at øve uheldig Indflydelse paa andre. Ønsker Fangen at arbejde eller tilbringe Fritiden i Enrum, bør han, hvor Forholdene gør det muligt, ikke udelukkes herfra, saafremt særlige Omstændigheder ikke taler derimod.

§ 12.

Fuldbyrdes Straffen i Fællesskab, holdes Fangerne dog bortset fra Ophold udenfor Anstaltens Omraade afsondret om Natten, for saavidt deres Helbred ikke er til Hinder derfor, og de kan holdes afsondret under Gudstjeneste, Undervisning, Forberedelse dertil, under Gaardtur samt i Fritid og Spisetid.

Fuldbyrdes Straffen i Enrum, holdes Fangerne afsondret saavel om Dagen som om Natten. Dog kan der ved Gudstjenesten, Undervisning, Foredrag, Legemsøvelser og under Gaardtur foretages saadanne Afgivelser fra Afsondringen, som paa Grund af vedkommende Fanges Alder eller Helbredstilstand eller af andre Grunde anses for ønskelige. Endvidere kan der, hvor det findes paakrævet, for enkelte Fangers Vedkommende ogsaa i anden Henseende afviges fra Afsondringen.

§ 13.

Straks ved Indsættelsen i Anstalten skal Fangen bades, iføres Fangedragt, undersøges af Lægen og gøres bekendt med de for Opholdet i Anstalten gældende Regler.

De af Fangen medbragte Penge, Klæder og andre Ejendele tages i Forvaring af Anstalten indtil Løsladelsen eller til det Tidspunkt, til hvilket de paagældende Genstande i Medfør af nærværende Anordning eller de i Henhold til denne udfærdigede reglementariske Bestemmelser, maa udleveres til ham.

§ 14.

Bad gives Fangen mindst hver 14. Dag.
Klipning og Barbering finder Sted efter nærmere af Direktøren for Fængselsvæsenet fastsatte Regler.

§ 15.

Dagsordenen for Fangerne skal godkendes af Direktøren for Fængselsvæsenet. Den daglige Arbejdstid, fraregnet de til Maaltider og Gaardture samt til eventuel Transport til og fra Arbejdssted medgaaende Tidsrum, maa i Almindelighed ikke overstige 9 Timer. Bortset fra det for Anstaltens Drift nødvendige Arbejde er der Frihed for Arbejde paa Søn- og Helligdage, samt fra Kl. 12 paa Kongens Fødselsdag og Grundlovsdag og fra Kl. 14 Dagen før Paaskedag, Pinsedag og Juledag.

Udenfor Arbejdstiden skal det, naar der iøvrigt-intet er til Hinder derfor, efter nærmere Bestemmelse af Anstaltens Leder være Fangerne tilladt at sysselsætte sig med deres daglige Beskæftigelse, paa Søn- og Helligdage dog ikke, forinden Gudstjenesten er endt.

§ 16.

Det er Fangernes Pligt at rette sig efter de for Straffens Fulbyrdelse gældende Bestemmelser og i enhver Henseende at efterkomme de Ordre og Anvisninger, der gives dem af Fængslets Personale.

§ 17.

Fangerne er pligtige at udføre det dem paalagte Arbejde med Flid og Nøjagtighed. De skal afholde sig fra enhver Forbindelse med Fanger, som de ikke er i Fællesskab med, og maa ikke udover, hvad nærværende Anordning hjemler, have Forbindelse med Personer, der ikke er knyttet til Fængslet.

Fangerne maa ikke være i Besiddelse af nogetsomhelst udover det reglementerede, medmindre de har opnaaet særlig Tilladelse hertil.

§ 18.

Det Arbejde, hvormed Fangerne sysselsættes, skal saa vidt muligt være produktivt og af en saadan Beskaffenhed, at det i passende Grad lægger Beslag paa deres Kræfter og Opmærksomhed.

Ved Valg af Arbejde til den enkelte Fange tages, saavidt Forholdene tillader det, Hensyn til hans Evner, Færdighed og Mulighed for hans Oplæring og Beskæftigelse efter Løsladelsen. De sidstnævnte Hensyn tillægges der særlig Betydning, hvor det drejer sig om unge Fanger.

Fangerne maa ikke sysselsættes med sundhedsfarligt Arbejde.

Friluftsarbejde udenfor Fængslets Omraade kan finde Sted under Fængslets Ledelse og Tilsyn.

Fangerne skal holdes forsikrede mod Følger af Ulykkestilfælde. De maa ikke anvendes til Betjening af farlige Maskiner, medmindre de forinden skriftligt har indvilget i saadan Beskæftigelse.

§ 19.

Der godskrives Fanger, der udfører det dem paalagte Arbejde, Arbejdspenge. I saa vidt Omfang som muligt fastsættes Arbejdspengene som Akkordbetaling. Hvis Akkordvederlag ikke kan fastsættes, ydes der Fangerne Arbejdsducør. For Fanger, der anvendes til betroet Arbejde eller udviser særlig Flid, kan Arbejdsducøren forhøjes indtil det dobbelte.

Hvis en Fange paa Grund af sin Helbredstilstand for længere Tid er udelukket fra at udføre noget Arbejde, kan der tillægges ham et mindre Beløb daglig (Dagpenge).

Nærmere Regler om Ducørernes og Dagpengenes Størrelse fastsættes af Justitsministeriet. Akkordvederlaget, der fastsættes af Direktøren for Fængselsvæsenet, bør fastsættes i rimeligt Forhold til Arbejdsducørerne.

Fangen skal have Oplysning om den Godtgørelse, der ydes ham for Arbejde, samt om Størrelsen af sit Tilgodehavende.

Arbejdspengene tilhører ikke Fangen, før de er ham udbetalt.

§ 20.

Halvdelen af de godskrevne Arbejdspenge skal opspares til Løsladelsen. Anstaltens Leder kan dog i særlige Tilfælde tillade, at en Del af det opsparede Beløb anvendes til Dækning af Forsørger- og lignende Forpligtelser, samt til Anskaffelse af enkelte nødvendige Beklædningsgenstande, og til andre Formaal, der kan være af Betydning for Fangen ved Løsladelsen.

Den resterende Halvdel af Arbejdspengene kan anvendes til Indkøb under Fængselsopholdet af Bøger, Tidsskrifter, Genstande, der er egnet til at skabe en hensigtsmæssig Fritidsbeskæftigelse, samt enkelte Nydelsesmidler i maaholdent Omfang, alt i Overensstemmelse med de derom fastsatte Regler.

Arbejdspenge kan anvendes som Erstatning for Skade eller Udgifter, som Fangen under Fængselsopholdet bliver ansvarlig for ved forsætlig eller uagtsom Beskadigelse af Bygninger, Inventar, Bøger, Værktøj, Arbejdsmateriale og lignende eller ved Undvigelse. Beslutning herom træffes af Anstaltens Leder, efter at Fangen har haft Adgang til at udtale sig. Arbejdspengene kan endvidere anvendes til Betaling af Udgiften ved Fangens pligtige Medlemskab af Sygekasse.

I Arbejdspenge, der ikke er udbetalt Fanger, kan der ikke iværksættes nogen Art af Retsforfølgning; dog kan der efter Løsladelsen gøres Udpantning i disse for lovligt fastsatte Underholdsbidrag til Hustru og Børn, naar Retsforfølgningen sker i disses egen Interesse.

Nærmere Regler om Indskrænkninger i Fangens Adgang til ved Løsladelsen at erholde udbetalt de opsparede Arbejdspenge til fri Raadighed kan fastsættes af Justitsministeriet.

§ 21.

For tilsendte eller medbragte Penge kan i Almindelighed intet anskaffes til Brug i Fængslet. Det kan dog undtagelsesvis af Anstaltens Leder tillades en Fange i begrænset Omfang at anvende saadanne Midler til Indkøb af Genstande, som skønnes at være til Gavn og varig Nytte for Fangen, f. Eks. belærende Bøger og lignende samt til Tandlægebehandling.

Tilsendte eller medbragte Genstande maa i Almindelighed heller ikke udleveres, dog at Anstaltens Leder undtagelsesvis kan tillade Udlevering af saadanne Genstande indenfor de i første Stykke angivne Rammer.

§ 22.

Fangerne forplejes efter et af Justitsministeriet udfærdiget Reglement.

De maa ikke derudover til Forplejning forskaaffe sig eller modtage andet end, hvad nærværende Anordning hjemler.

§ 23.

Fanger, der ikke har Arbejde i fri Luft, skal, for saa vidt Helbredshensyn eller Vejrlig ikke forbyder det, daglig have mindst to halve Timers Ophold i fri Luft. Denne Regel gælder ogsaa for Fanger, som hensidder i Strafcelle.

Paa Søn- og Helligdage og andre Fridage bør Fangerne, saafremt Forholdene gør det muligt, have Adgang til yderligere Ophold i fri Luft.
Yderligere Ophold i fri Luft kan endvidere tilstaaes efter Lægens Ordination.

§ 24.

Fangerne er pligtige at underkaste sig Lægeundersøgelse og saadanne forebyggende Foranstaltninger, herunder Vaccination, som findes nødvendige.

I Sygdomstilfælde behandles Fangerne efter Fængselslægens Anvisning og er pligtige at holde sig de af denne givne Forskrifter efterrettelig. Fanger, der lider af smittefarlig Tuberkulose, overføres til Tuberkulosepsyhuset eller Afdeling for tuberkulose efter nærmere Bestemmelse af Direktøren for Fængselsvæsenet.

Er Fangers Sygdom af alvorlig Art, bliver hans nærmeste saavidt muligt at underrette.

§ 25.

Til Fanger, der hører til Folkekirken, udleveres der ved Indsættelsen det nye Testamente og den almindelige Salmebog, medmindre Fangeren beder sig fritaget herfor.

Fangerne skal have Adgang til at deltage i den fælles Gudstjeneste, som afholdes i Fængslet. Skulde en Fange vise upassende Opførsel ved Gudstjenesten, kan han udelukkes derfra af Anstaltens Leder, dog kun under særlige Forhold for længere Tid end fire Uger ad Gangen.

Fanger, der hører til et anerkendt Trossamfund udenfor Folkekirken, er berettiget til at være i Besiddelse af de indenfor deres Trossamfund brugelige Andagtsbøger og andre ved deres Religions Udøvelse almindelige Genstande, for saa vidt det er foreneligt med Fængselsordenen. Anstaltens Leder kan tillade dem at modtage Besøg af en til deres Trossamfund hørende Præst.

Bøger af opbyggeligt Indhold kan udleveres af Fængselspræsten.

Fanger, hvis Trosbekendelse forbyder dem at arbejde paa visse Dage, kan af Anstaltens Leder fritages for at arbejde paa disse Dage, mod at de paa anden Maade fyldstgør deres Arbejdspligt.

§ 26.

Fanger er pligtige at deltage i Undervisning i det Omfang, det bestemmes af Direktøren for Fængselsvæsenet.

Undervisningen skal saa vidt muligt lægges til Rette under Hensyn til Fangerens Udviklingstrin og med deres Fremtid for Øje.

Undervisning kan foruden som Klasseundervisning tilrettelægges i Studiekredsform og som Vejledning til Selvstudium. Endvidere kan det tillades Fangerne at deltage i Brevskoleundervisning.

Hvis en Fanges Forhold under Undervisningen ikke er tilfredsstillende, eller han viser slet Opførsel, kan han efter Bestemmelse af Anstaltens Leder udelukkes fra Undervisning i et Tidrum af indtil otte Uger ad Gangen.

Undervisningen foregaar i Almindelighed udenfor Arbejdstiden, dog kan i denne medregnes indtil to Timers daglig Undervisning efter nærmere Bestemmelse af Anstaltens Leder.

I Gymnastik og Idræt skal en Fange ordentligvis deltage, medmindre hans Helbreds-tilstand eller Alder er til Hinder derfor.

De nærmere Regler for Undervisningen fastsættes af Direktøren for Fængselsvæsenet.

§ 27.

Fanger har Adgang til at laane Bøger fra Fængslets Bogsamling samt i Almindelighed til Læsning af Tidsskrifter, alt efter nærmere af Direktøren for Fængselsvæsenet fastsatte Regler.

§ 28.

Der bør i Fritiden ogsaa udover, hvad der følger af foranstaaende Bestemmelser, gives Fangerne Lejlighed til fornuftig Sysseletelse og Adspredelse.

§ 29.

Fangerne har efter nærmere af Justitsministeriet fastsatte Regler Adgang til at brevveksle med Slægtninge og andre Personer, som det skønnes af Betydning for dem at have Forbindelse med.

Brevveksling med enkelte bestemte Personer, ogsaa af Fangerens Paarørende, kan af Anstaltens Leder forbydes, naar han paa Grund af særlige Omstændigheder finder det paakrævet.

Brevpapir og Konvolutter udleveres af Fængslet og maa ikke være forsynet med noget Stempel eller Mærke, hvoraf det fremgaar, at Brevskriveren er Fange.

Breve til og fra Fangerne gennemlæses inden Udleveringen eller Afsendelsen. For saa vidt et af Fangeren skrevet Brev ikke findes egnet til Afsendelse, kan det tilbageholdes af Anstaltens Leder, hvorom Fangeren i saa Fald underrettes. Tilsendte Breve, som ikke skønnes egnet til Udlevering, kan ligeledes tilbageholdes eller tilbagesendes Afsenderen.

Brevskrivning skal som Regel foregaa i Fritiden.

§ 30.

Fanger har efter derom af Justitsministeriet fastsatte Regler Lov til at modtage Besøg af Slægtninge og andre Personer, som det skønnes af Betydning for dem at have Forbindelse med. Naar Omstændighederne taler derfor, kan Anstaltens Leder indrømme Lempelser i de givne Regler.

Besøg af enkelte bestemte Personer, ogsaa af Fangerens Paarørende, kan Anstaltens Leder forbyde, naar han paa Grund af særlige Omstændigheder finder det paakrævet. Fanger kan nægte at modtage Personer, der ikke i Medfør af offentligt Hvert aflægger Besøg hos ham.

Besøg skal i Almindelighed foregaa i Overværelse af en af Fængslets Funktionærer.

Hvor Forholdene ikke er til Hinder derfor, kan der gives Tilladelse til, at Fangerne under Besøg er iført eget Tøj.

§ 31.

Fangerne har Adgang til at faa Fængslets Leder og øvrige overordnede Tjenestemænd i Tale efter nærmere derom fastsatte Regler.

Fangerne kan begære sig fremstillet for Direktøren for Fængselsvæsenet, naar denne paa Embeds Vegne er til Stede i Fængslet.

Fangerne har Adgang til at rette skriftlige Henvendelser til Justitsministeriet. Der

kan af Justitsministeriet fastsættes Begrænsninger med Hensyn til Fremsendelse af saadanne Skrivelser.

Ønsker Fangen at afsende en saadan Henvendelse i lukket Kuvert, skal den af Anstaltens Leder videresendes uaabnet.

Det er ikke Fanger tilladt selv at indgive Andragende om Benaadning.

§ 32.

Bliver Fængslet bekendt med Begivenheder, der er af væsentlig Betydning for en Fanges private Forhold, skal han snarest muligt have Meddelelse derom.

§ 33.

Straffen fuldbyrdes i Almindelighed gennem 3 Stadier: Modtagelsesstadiet, det almindelige Stadium og Slutningsstadiet.

Under Opholdet paa Modtagelsesstadiet, hvis Varighed ikke maa overstige 2 Maaneder fra Fangens Indsættelse, tilvejebringes de fornødne Oplysninger til Brug for en Bedømmelse af Fangens Egenskaber med Henblik paa hans senere Behandling og Anbringelse under Strafafsoningen.

Efter Opholdet paa Modtagelsesstadiet overgaar Fangen til det almindelige Stadium, hvor han forbliver, indtil han overgaar til Slutningsstadiet. Overgangen til Slutningsstadiet finder i Almindelighed Sted 2, 3 eller 6 Maaneder før det Tidspunkt, til hvilket Fangen vil have Mulighed for Løsladelse paa Prøve, eller, saafremt denne Mulighed ikke foreligger, før det endelige Løsladelsestidspunkt, nemlig 2 Maaneder før, naar Straffetiden er under 1 Aar, 3 Maaneder før, naar Straffetiden er 1 Aar og derover men under 5 Aar og 6 Maaneder før, naar Straffetiden er 5 Aar og derover.

Bestemmelse om en Fanges Oprykning til højere Stadium træffes af Funktionær-mødet og afgøres under Hensyn til hans Forhold i Fængslet.

For Livstidsfangers Vedkommende kan det i hvert enkelt Tilfælde bestemmes af Direktøren for Fængselsvæsenet, at Fangen paa et givet Tidspunkt kan overgaa til Slutningsstadiet, dog tidligst efter 16 Aars Forløb.

§ 34.

Justitsministeriet fastsætter de nærmere Regler for Behandlingen paa Modtagelsesstadiet, det almindelige Stadium og Slutningsstadiet.

De for det almindelige Stadium gældende Regler med Hensyn til Fangernes Adgang til Brevveksling, Modtagelse af Besøg, Overvareelse af Foredrag, Koncerter og anden Underholdning, til at have visse Genstande udleveret, til at sine Arbejdspenge at købe enkelte Nydelsesmidler eller Genstande, der kan være til Gavn eller sund Adspredelse for ham, fastsættes ud fra det Synspunkt, at Opholdet skal have en opdragende Karakter, og som en Opmuntring til Flid og god Opførsel.

For Opholdet paa Modtagelsesstadiet kan der fastsættes Indskrænkninger med Hensyn til de Fangerne iøvrigt tilkommende Rettigheder og Begunstigelser.

Paa Slutningsstadiet gives der Fangerne udvidede Rettigheder og Begunstigelser for at lette dem Overgangen til det frie Liv. Der kan paa dette Stadium gives Fangerne Adgang til Avislæsning.

Justitsministeriet kan bestemme, at Fanger i særlige Fængselsafdelinger efter Opholdet paa Modtagelsesstadiet behandles efter de for Slutningsstadiet gældende Regler.

§ 35.

Overfor Fanger, som gør sig skyldig i Brud paa Orden og Disciplin, kan — foruden Advarsel — følgende Disciplinærstraffe bringes til Anvendelse, alt for saa vidt Forholdet ikke efter sin Beskaffenhed medfører offentlig Paatale:

1) Udelukkelse fra Begunstigelser, som i Henhold til nærværende Anordning med tilhørende reglementariske Bestemmelser kan tilstaaes Fanger, hvis Forhold er tilfredsstillende.

2) Kostindskrænkning indtil 15 Dage; hvis den bestaar i, at der kun gives Fangen Vand og Brød, kan den dog kun anvendes overfor Personer over 18 Aar.

3) Udelukkelse fra Arbejde indtil 14 Dage.

4) Hensættelse i Strafcelle indtil 3 Maaneder.

5) Udelukkelse fra Arbejdsgodtgørelse.

Udelukkelse fra Begunstigelser og Arbejdsgodtgørelse bør i Almindelighed ikke ske for længere Tid end 4 Maaneder.

Kostindskrænkning kan kun anvendes, naar det efter indhentet Lægeerklæring maa antages at kunne ske uden Skade for Fangens legemlige og aandelige Sundhed. Bestaar Kostindskrænkningen i, at der kun gives Fangen Vand og Brød, skal der efter hver tredie Dag være een Dags Mellefrist uden Kostindskrænkning.

Den ved Hensættelsen i Strafcelle forarsagede Forlængelse af den idømte Straffetid maa ikke uden Samtykke af Justitsministeren overstige en Trediedel og aldrig Halvdelen af Straffetiden.

Flere Disciplinærstraffe kan anvendes i Forening.

Den disciplinære Straffemyndighed udøves af Anstaltens Leder.

Disciplinærstraf ikendes efter forudgaaende Undersøgelse og Afhøring af Fangen. Om de ikendte Straffe vil der være at gøre Tilførsel til Fængslets Straffe- og Forhørsprotokol med nærmere Angivelse af det Forhold, der har givet Anledning til Straffen.

§ 36.

Spændetøje, Haandjern, Hensættelse i Sikringscelle eller andre Sikringsmidler kan i det for Øjemedet nødvendige Omfang anvendes for at afværge truende Vold, betvinge voldsom Modstand eller forebygge Rømning. Hensættelse i Sikringscelle i længere Tid end tre Maaneder kræver Justitsministerens Godkendelse.

§ 37.

I Henhold til Borgerlig Straffelovs § 83 forhøjes den for en Række Forbrydelser foreskrevne Straf til det dobbelte, naar Forbrydelsen begaas af en Fange, der udstaar Straf eller af anden Grund holdes i Forvaring.

Dersom nogen, der er dømt til Fængsel paa Livstid og ikke benaadet, i eller udenfor Fængslet begaar en ny Forbrydelse, fastsættes det i Medfør af Straffelovens § 83 ved Dommen, hvilken Frihedsstraf han vilde have forskyldt, hvis den Straf, han tidligere er idømt, ikke var livsvarig. Desuden kan der ved Dommen ikendes ham Straf, svarende til en eller flere af de i Straffelovens § 47 nævnte Disciplinærstraffe, jfr. nærværende Anordnings § 35, saaledes at de deri foreskrevne største Tidsrum for Anvendelse af Kostindskrænkning, Udelukkelse fra Arbejde og Hensættelse i Strafcelle kan fordobles. Ligeledes kan Udelukkelse fra Begunstigelser, som Anordninger og Reglementer hjemler Fanger, hvis Opførsel er tilfredsstillende, idømmes paa ubestemt Tid.

Dersom flere Fanger aftaler at undvige i Fællesskab, straffes de i Medfør af § 123 i Borgerlig Straffelov med Fængsel fra seks Maaneder til tre Aar.

§ 38.

Naar to Trediedele af Straffetiden, dog mindst ni Maaneder, er udstaaet, afgør Justitsministeren efter Indstilling fra Anstaltens Styrelse, om Fangen skal løslades paa Prøve.

Løsladelsen forudsætter, at Fangens Forhold ikke gør den utilraadelig, samt at passende Arbejde for den løsladte eller hans Anbringelse og Underhold paa anden hensigtsmæssig Maade er sikret, og at han erklærer at ville underkaste sig de til Løsladelsen knyttede Vilkaar.

Ved Løsladelsen sættes den paagældende regelmæssigt under Tilsyn gennem en i saadant Øjemed virkende Institution eller af en dertil egnet og villig Person, og til Løsladelsen knyttes det Vilkaar, at han fører et straffrit og ordentligt Liv samt overholder de ham af den tilsynsførende givne Paalæg, ligesom der kan tilføjes yderligere Vilkaar.

§ 39.

Det paahviler Anstaltens Leder senest 6 Uger inden det Tidspunkt, da Fangen i Medfør af foranstaaende kan løslades paa Prøve, at gøre Indstilling angaaende Spørgsmaalet til Direktøren for Fængselsvæsenet.

Gaar Indstillingen ud paa, at Fangen løslades, bør den tillige indeholde det fornødne Forslag til Løsladelsen, herunder hvor lang Tid den paagældende bør underkastes Tilsyn.

§ 40.

Forsorgen for de fra Fængslet løsladte Fanger bør i videst muligt Omfang forberedes, inden Løsladelsen finder Sted. De Dispositioner, som anses for ønskelige, skal, forsaa vidt Tiden tillader det, i hvert enkelt Tilfælde forelægges paa Funktionærmodet. Forsorgen udøves i Samraad med Fængslets Ledelse.

§ 41.

Justitsministeren bemyndiges til at fastsætte særlige Regler for enkelte Anstalter af særlig Karakter og iøvrigt til at indrømme saadanne Lempelser i denne Anordnings Bestemmelser, som efter særlige Forhold og Omstændigheder maatte anses for ønskelige, og som ikke er i Strid med dens Grundsetninger.

§ 42.

Et Eksemplar af denne Anordning og de i Medfør af Anordningen udfærdigede reglementariske Bestemmelser skal udleveres til Fangerne eller paa anden Maade være tilgængelige for dem under Afsoningen.

§ 43.

Nærværende Anordning træder i Kraft den 1. Juni 1947, dog at Anordningens Regler i en Overgangstid af tre Maaneder kan tillempe i det Omfang, som Overgangen fra de hidtil gældende Regler gør det ønskeligt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. Maj 1947.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

A. L. H. Elmquist.

Reglement for Fanger i Statsfængsel.

I Medfør af kongelig Anordning af 10. Maj 1947 angaaende Fuldbrydelse af Fængselsstraf i Statsfængsel fastsættes herved følgende nærmere Regler:

§ 1.

Modtagelsesstadiet.

- 1) Arbejdspengene gives i Form af Arbejdsducør. Denne fastsættes til 30 Øre daglig.
- 2) Halvdelen af Arbejdsducøren kan anvendes til Porto og Køb af Skraatobak.
- 3) Fangen maa være i Besiddelse af Vielses- eller Forlovelsesring, Ur, Kalender samt enkelte Fotografier af Forældre, Ægtefælle, Børn og eventuelt andre af sine nærmeste paarørende efter nærmere Bestemmelse af Anstaltens Leder.
- 4) Til Brug i Fritiden udleveres der Fangen Skrivehæfte og Blyant.
- 5) Fangen maa skrive et Brev straks ved Indsættelsen og maa derefter afsende et Brev hver 14. Dag og modtage et Brev hver Uge. Naar Omstændighederne taler derfor, kan Anstaltens Leder indrømme Lempelser i denne Regel.
- 6) Fangen maa modtage Besøg en Gang om Maaneden. Tilladelse til Besøg herudover kan gives af Anstaltens Leder, naar særlige Grunde taler derfor.
- 7) Fangen har Adgang til at laane Bøger fra Fængslets Bogsamling.
- 8) Det kan af Anstaltens Leder tillades Fangen at have udleveret enkelte af sine egne Toiletgenstande.

§ 2.

Det almindelige Stadiet.

Udover de i § 1 nævnte Bestemmelser gælder følgende:

- 1) For Arbejde, hvor Akkordvederlag ikke kan gives, fastsættes Arbejdsducøren til 60 Øre daglig.
- For Fanger, der udviser særlig Flid, eller som benyttes til særligt betroet Arbejde, kan Ducøren stige indtil det dobbelte.
- 2) Halvdelen af Arbejdspengene (Arbejdsducør, forhøjet Arbejdsducør eller Akkordvederlag) kan foruden til de i § 1, 2) nævnte Genstande anvendes til Køb af
 - a) enkelte Toiletgenstande efter Bestemmelse af Anstaltens Leder,
 - b) Røgtobak i nærmere fastsat Omfang,
 - c) Skrive- og Tegnerekvisitter, Materialer til Fritidsbeskæftigelse, Bøger og Tidsskrifter af fagligt og teknisk Indhold samt undtagelsesvis af andet Indhold,
 - d) paa Søn- og Helligdage en Kop Kaffe med Brød,
 - e) enkelte Billeder, Blomster, Planter og andre Genstande til Udsmykning af Fangens Opholdsrum,
 - f) enkelte Nydelsesmidler i maadeholdent Omfang efter nærmere Bestemmelse af Anstaltens Leder.
- 3) Tobaksrygning maa finde Sted paa de af Anstaltens Leder bestemte Tider og Steder.
- 4) Fangen har i det Omfang, som Forholdene tillader det, Adgang til at overvære Foredrag, Koncerter og lignende.
- 5) Det kan tillades Fangen at deltage i fælles Musikøvelser, hvis saadanne afholdes.

§ 3.

Slutningsstadiet.

Udover de i §§ 1 og 2 nævnte Bestemmelser gælder følgende:

- 1) For Arbejde, hvor Akkordvederlag ikke kan gives, fastsættes Arbejdsducøren til 75 Øre daglig.